

РЕШЕНИЕ

№ 19221

гр. София, 18.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в
публично заседание на 17.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **2716** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Рубикон Проджект“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от адв. Т. Г., срещу Ревизионен акт (РА) № СФД24-РД77-91 от 27.09.2024 г., издаден от органи по приходите в дирекция „Общински приходи“ при Столична община, потвърден с Решение № СОА25-РД28-4 от 03.02.2025 г. на кмета на Столична община.

С жалбата се излагат доводи, че ревизионният акт е немотивиран, с което са нарушени процедурните правила за издаването му, както и че при определяне на задълженията неправилно е приложен материалният закон, което го прави незаконосъобразен. Сочи се, че размерът на определената за земята ТБО не е посочен в ревизионния акт и ревизионния доклад, като задълженията за таксата са определени общо за земята и сградите по години, което нарушава правото на защита на ревизираното лице и не му дава възможност да оспори размера на задълженията за ТБО за земята. Оспорват се установените задължения за ДНИ за сгради в размер на 5 117,26 лв. на година за ревизирания период, както и задълженията за ТБО за сгради за същия период на основание, че сградите са частично или напълно разрушени и е приложим чл. 16 от ЗМДТ. В жалбата се посочва, че част от спорните сгради, които са построени през 1954 г., са декларирани като паянтови. Със същата декларация са декларирани и други обекти, за които не са определени задължения и не са предмет на спор, тъй като от събраните при ревизията доказателства е установено, че са със степен на завършеност „преди груб строеж“. Обжалват се установените задължения относно сграда с идентификатор 68134.4338.1797.11, със застроена площ от 587 кв.м., която не е декларирана с декларацията по чл.14 от ЗМДТ, тъй като сградата

също е със степен на завършеност „преди груб строеж“. Жалбоподателят се позовава на Заповед № РА-20-52/29.11.2018 г. на директор на дирекция „Общински строителен контрол“ при НАГ към Столична община, издадена на основание чл. 196, ал. 1 от ЗУТ, съгласно която по отношение на спорните в настоящото производство обекти е установено, че сградите в комплекса на бившата „Профсъзна школа“ са частично разрушени или полуразрушени, с компрометирана покривна конструкция, върху която има поникнала дървесна растителност, разрушени са вътрешните носещи стени, наблюдават се следи от пожар, навсякъде липсва дограма, вътрешните инсталации са демонтирани и липсват, фасадата е в лошо състояние, на места е паднала мазилка, с оголени тухлени зидове и депланирани участъци от тухлена зидария. Съгласно посочената заповед сградите са опасни за експлоатация и са наложени принудителни административни мерки по чл. 195, ал.4 от ЗУТ за нейното укрепване.

Жалбоподателят сочи, че в хода на настоящата ревизия е извършена проверка относно спорните сгради. С писмо изх. № РОК24-ВК08-630(1)/21.06.2024 г. на кмет на район „О. купел“ към Столична община са изпратени преписки от 2018 г. и 2021 г. за извършени проверки на имота. Посочено е също така, че всички сгради са необитаеми, без външни и вътрешни дограми, без инсталации. Имотът е буренясал и небезопасен. Заповедта от 2018 г. за обезопасяване на сградата не е изпълнена. Към писмото са приложени удостоверения за етапа на завършване на шест от сградите. С удостоверение № 22 относно имот с индикатор 68134.4338.1797.11 е констатирано, че от район „О. купел“ не е установено наличието на констативен протокол по ЗТСУ, удостоверяващ, че сградите са завършени в груб строеж, или разрешение за ползване, издадено от ДНСК по смисъла на чл.158 от ЗТСУ.

Предвид изложеното жалбоподателят застъпва становище, че към ревизирия период /2019 г. - 2023 г./ сградите са опасни и състоянието им налага същите да не се ползват. От друга страна - че данък недвижими имоти се дължи за функциониращи сгради, които отговарят на своето строително и техническо предназначение, а не за такива, които са полуразрушени, негодни за ползване и опасни. Позовава се на чл. 16, ал. 1, предложение 1 от ЗМДТ, съгласно който напълно или частично разрушени сгради са изключени от облагането с ДНИ, като в съответствие с ал. 2 на този член задължението за плащане на данъка се прекратява от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната. Поддържа, че в случая е налице такова разрушение на спорните обекти и то е доказано в периода 2019 г. - 2023 г., поради което определянето на задължения за данък за сгради е материално незаконосъобразно.

В заключение се излагат аргументи, че, макар да не е спорно, че „Рубикон Проджект“ ЕООД е декларирало имотите /без един/ с декларация по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ, но не е подало декларация за тяхното пълно или частично разрушаване, определянето на данък за периода 2019 г. - 2023 г. за разрушени сгради е незаконосъобразно. Основанието за това е, че уведомяването по чл. 16, ал. 1 от ЗМДТ не е правопораждащ факт относно отпадането на данъчните задължения. Дължимостта на данъка и неговото отпадане е по силата на закона, независимо от изпълнението на административното задължение да се декларира имот или неговото разрушаване. Соци се, че общинските органи незаконосъобразно отказват да приложат чл. 16, ал. 1 от ЗМДТ, тъй като унищожението на сградата е служебно известно на ревизириания екип, за което са събрани доказателства в хода на ревизионното производство. Вместо да приложи посочената норма и да изключи от ревизираните обекти шестте спорни сгради ревизирианият екип игнорирал събраните доказателства, което нарушавало закона. Възражава се срещу прилагане на коефициент М1 при определяне на задълженията в разрез с явното несъответствие между конструкцията и установеното физическо състояние на сградите.

Иска се отмяната на РА в оспорваната част относно установени задължения за ДНИ и ТБО за

шест имота – сгради. Претендират се разноси за съдебното производство.

В съдебни заседания по делото жалбоподателят се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата в оспорваната част. Представя писмени бележки с подробно развити аргументи и списък на разноските.

Ответникът – кмет на Столична община, се представлява от юрк. Д., която оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Поддържа, че общината не е уведомена от дружеството жалбоподател за състоянието на сградите, каквото е задължението му по чл. 16 от ЗМДТ. Твърди се, че е отчетено лошото състояние на сградите, като е приета намалена данъчна основа. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение и възразява срещу размера на претендирания от жалбоподателя адвокатски хонорар.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София- град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия с рег. № СФД24-РД01-50/07.03.2024 г., издадена на основание чл. 112 и чл. 113 ДОПК от Е. К. К. - на длъжност началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“ към дирекция „Общински приходи“, определен за орган по приходите със Заповед № СОА23-РДОВ- 2483/17.11.2023 г. на кмета на Столична община и оправомощен като компетентен орган по чл. 112, ал. 2 от ДОПК с разпореждане с рег. № СФД23-ВК66-1337/15.12.2023 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при СО, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП. Със Заповед № СОА23-РД09-2483/17.11.2023 на кмета на Столична община, издадена на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА, във връзка с чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 ДОПК, са определени за органи по приходите служители от състава на столична общинска администрация, заемащи определени длъжности в СО, които извършват производствата по установяването, обезпечаването, събирането и контрол по вземанията за местни данъци, местни такси за битови отпадъци и такса за технически услуги, имащи правата и задълженията на административни органи по местни приходи.

ЗВР с рег. № СФД24-РД01-50/07.03.2024 г. и искане за предоставяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице с изх. № СФД24-ТД26-1542/07.03.2024 г. са връчени на 20.03.2024 г. на представляващите дружеството М. П. И. и Г. Ц. В..

Определеният ревизионен екип от органи по приходите, на които е възложено да извършат ревизията със ЗВР с рег. № СФД24-РД01-50/07.03.2024 г. е: М. Б. С. - ръководител на ревизията, и Н. Д. Ж., и двете на длъжност „главен инспектор“ в отдел „РСВ“ към дирекция „Общински приходи“ при СО.

В хода на ревизионното производство са извършени поредица от процесуални действия от ревизиращите с цел изясняване и установяване на относимите факти и обстоятелства от значение за установяване и събиране на публичните общински вземания, изискани са документи и писмени обяснения от задълженото лице, от районните отдели „Общински приходи“ към дирекция „Общински приходи“ при Столична община, в които се намират по местонахождение притежаваните от задълженото лице недвижими нежилищни имоти, от дирекциите „Финанси“, „Икономика и търговската дейност“, „Столичен инспекторат“ и други структурни звена към СО. Извършените от органите по приходите процесуални действия и събраните в производството доказателства са подробно описани в РД и РА.

На основание чл. 117, ал. 1 от ДОПК е изготвен Ревизионен доклад с рег. № СФД24-ТД25-

4007/04.07.2024 г., съставен и подписан от определения екип ревизиращи органи по приходите, връчен на 30.07.2024 г. на представляващите дружеството М. П. И. и Г. Ц. В..

Ревизираното лице е упражнило правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, като е направило писмено възражение срещу РД. Конкретно дружеството е възразило относно начислените задължения за данък недвижими имоти за сградите, разположени в поземлен имот с идентификатор 68134.4338.1797.

На основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК в относимата редакция на ДВ, бр.82/2012 г., в сила от 01.01.2013 г. и уведомление за съставен РД е издаден Ревизионен акт с рег. № СФД24-РД77-91/27.09.2024 г. от Е. К. К. - орган възложил ревизията, и М. Б. С. - ръководител на ревизията на „Рубикон Проджект“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], който притежава посочените в чл. 120, ал. 1 от ДОПК реквизити. С РА са установени задължения за ДНИ и ТБО за 2019 г., 2020 г., 2021 г., 2022 г. и 2023 г.

Обект на ревизията са нежилищни недвижими имоти, притежавани от дружеството. Установено е, че ревизираните имоти са придобити чрез непарична вноска при учредяване на дружеството, съгласно учредителен акт от 10.01.2014 г., вписана в Търговския регистър при Агенция по Вписванията. Върху него няма учредено вещно право на ползване.

На 12.03.2024 г. с декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/12.03.2014 г. са декларирани поземлен имот (ПИ) с площ от 14 410 кв. м. и отчетна стойност 2 837 400 лева, ведно със сгради, както следва:

1. Сграда с площ 1 843 кв. м., на 4-ри етаж и с отчетна стойност 220 300 лева - декларирана конструкция ПН-паянтова. Няма ток, вода, канализация, ТЕЦ, телефон;
2. Сграда с площ 1 874 кв. м., на 4-ри етаж и с отчетна стойност 224 000 лв. - декларирана конструкция ПН-паянтова. Няма ток, вода, канализация, ТЕЦ, телефон;
3. Сграда с площ 488 кв. м., на един етаж и с отчетна стойност 16 800 лв. /шестнадесет хиляди и осемстотин лева/ - декларирана конструкция ПН- паянтова. Няма ток, В., канализация, ТЕЦ, телефон;
4. Сграда с площ 127 кв. м., на един етаж и с отчетна стойност 3 600, лв. /три хиляди и шестстотин лева/ - декларирана конструкция ПН-паянтова. Няма ток, вода, канализация, ТЕЦ, телефон;
5. Сграда с площ 36 кв. м., на един етаж и с отчетна стойност 2 500,00 лв. /две хиляди и шестстотин лева/ - декларирана конструкция ПН-паянтова. Няма ток, вода, канализация, ТЕЦ, телефон;
6. Производствен обект с площ 250 кв. м., на един етаж и с отчетна стойност 7 400,00 лв. /седем хиляди и четиристотин лева/ - декларирана конструкция ПН- паянтова. Няма ток, вода, канализация, ТЕЦ, телефон;
7. Сграда с площ 144 кв. м., на един етаж и с отчетна стойност 4 100,00 лв. /четири хиляди и сто лева/. Общата отчетна стойност на ревизираните имоти е 3 316 200 лева.

След декларирането на горните имоти в отдел „Общински приходи - В. и О. К.“ е открита партида 7217F62134.

Със Заповед № РА-20-52/29.11.2018 г. на директора на дирекция „Общински строителен контрол“ при НАГ - СО, на основание чл. 196, ал. 1 от ЗУТ, сгради с идентификатори:[ЕИК].1797.3 и 68134.4338.1797.7 със степен на завършеност - груб строеж, са освободени от облагане с ДНИ и ТБО.

На 06.06.2024 г. е извършена проверка на място, при която е установено, че сградите са на етап на завършеност „преди груб строеж“, с изключение на сгради с идентификатори 68134.4338.1797.3, 68134.4338.1797.7 и 68134.4338,1797.10, отговарящи на „груб строеж“ по чл. 181, ал. 2 от ЗУТ.

За ревизираните периоди на 2019 г. и 2020 г. няма данни за подавани декларации по чл. 23 и чл. 27 или молби по чл. 24 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО).

За ревизираните периоди на 2021 г., 2022 г. и 2023 г. от задълженото лице са подавани декларации по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, с които е заявявано ползването на 1 брой съд за битов отпадък тип „Бобър“, с вместимост 1100 л., при честота на извозване 1 път седмично.

В хода на ревизионното производство ревизиращите органи по приходите са извършили съпоставка на декларираните отчетни стойности с декларацията по чл. 14 от ЗМДТ рег. № [ЕГН]/12.03.2014 г. с тези по представените от дружеството счетоводни документи, при която не е констатирано различие.

Също така е установено, че в декларацията с вх. № [ЕГН]/12.03.2014 г. по чл. 14 от ЗМДТ не е отразена подлежащата на облагане сграда с идентификатор 68134.4338.1737.11 по КККР, представляваща подземен гараж, с площ от 587 кв. м., свързана със сутерена на четириетажната сграда с идентификатор 68134.4338.1797.2, с функц. предназначение: Друг вид производствена, складова, инфраструктурна сграда и това обстоятелство не е спорно между страните.

Съгласно писмо с вх. № СФД24-ВК08-644/1/21.06.2024 г. на кмета на район „О. К.“, след извършена проверка на място в ПИ 68134.4338.1797 е установено, че ревизираните обекти са с конструкция М1.

Относно задълженията за данък върху недвижимите имоти:

Ревизиращите органи са приели, че дружеството има качеството на данъчно задължено лице за ДНИ, по смисъла на чл. 11, ал. 1, във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ по отношение на ревизираните обекти. Задълженията за ДНИ са определени по реда, определен в чл. 21, ал. 1 ЗМДТ, като е направена съпоставка между данъчната оценка и отчетната стойност по счетоводни данни, въз основа на което за поземления имот е определена отчетната стойност за данъчна основа за облагане, а за сградите е определена данъчната оценка.

За ТБО:

Органите, извършили ревизията, са приели, че ревизираното лице се явява задължено лице за ТБО, на основание чл. 64 от ЗМДТ, във връзка с чл. 11 от ЗМДТ, за процесните имоти - ПИ 68134.4338.1797 и шест броя сгради, намиращи се в него.

Съгласно приложените към административната преписка заповеди за определяне на границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, издадени на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ от кмета на СО, е установено, че за релевантните на ревизията периоди горепосочените недвижими имоти попадат в границите на района, в който се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване.

За периодите на 2021 г. 2022 г. и 2023 г. са взети предвид подадените декларации по чл. 23 от ИОАМТЦУПСО, въз основа на които таксата за битови отпадъци е определена по реда на чл. 22, т. 1 от ИОАМТЦУПСО - според количеството на битовите отпадъци, съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване.

Предвид обстоятелството, че за периодите на 2019 г. и 2020 г. не са подавани декларации и молби за промяна на реда при определяне на ТБО, същата е определена на основание чл. 26 от НОАМТЦУПСО, съгласно който извън случаите на чл. 23 и чл. 24 ТБО на нежилищните имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетна стойност на имотите.

Установената фактическа обстановка е подробно изложена в РД и РА. Конкретно са описани предприетите действия и събраните и анализирани доказателства.

За да потвърди изцяло РА, кметът на СО е приел за неоснователни наведените доводи, че на основание чл. 16 от ЗМДТ част от ревизираните обекти - шест броя сгради с ид. №

68134.4338.1797.1, № 68134.4338.1797.2, 68134.4338.1797.11, № 68134,4338.1797.9, № 68134.4338.1797.12 и № 68134,4338.1797.13 по КККР са освободени от облагане с ДНИ и ТБО.

Органът се позовава на чл. 16, ал. 1 от ЗМДТ, съгласно който при частично или пълно унищожаване на сградите, както и при преминаване на недвижимите имоти от необлагаеми в облагаеми и обратно данъчно задължените лица уведомяват за това общината по местонахождението на имота по реда и в срока по чл. 14, ал. 1 ЗМДТ. Сочи, че задълженото лице само е декларирало като облагаеми процесните ревизирани обекти, но не е декларирало промяна в обстоятелствата, като последното не е спорно между страните в административното производство. Също така дружеството - жалбоподател не е уведомило общината за частичното или пълно унищожаване на сградите, както и за преминаване на недвижимите имоти от облагаеми в необлагаеми и обратно, каквото е задължението му по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ, поради което не е била налице правна възможност за освобождаване от ДНИ и ТБО по отношение на процесните имоти.

По възражението относно определената с код М1 конструкция на ревизираните обекти органът сочи, че същата е установена въз основа на протокол, съставен от районната администрация при извършена проверка на място, при която е направен оглед на ревизираните сгради. Установено е, че сгради с идентификатор 68134.4338.1737.1, 68134.4338.1737.2, 68134.4338.1797.9, 68134.4338.1737.11, 68134.4338.1797.12 и 68134.4338.1797.13 са масивни сгради и отговарят на конструкция с код М1, съгласно чл. 4, ал. 2 от Приложение № 2 към ЗМДТ.

По отношение на задълженията за ТБО органът е стигнал до извод, че са доказани предпоставките за тяхната дължимост, като ревизираното лице е лице по чл. 64, ал. 1 ЗМДТ; Общинският съвет е определил размера на таксата за услугата; услугата фактически е предоставяна от общината.

Решение № СОА25-РД28-4/03.02.2025 г. на кмета на СО, с което е потвърден РА, е връчено на представител на дружеството на 12.02.2025 г.

РА е оспорен по съдебен ред на основание чл. 156 и сл. от ДОПК, във връзка с което е образувано настоящото съдебно производство.

По делото е представена административната преписка по издаване и обжалване пред органа на РА и са събрани доказателства, относими към правния спор чрез ангажиране на експертизи по доказателствено искане на жалбоподателя.

Изготвена е съдебно-техническа експертиза от вещото лице Т., който е представил основно и допълнително заключение. Вещото лице след извършен оглед на място установява, че към 08.08.2025 г. състоянието на всички процесни сгради е много лошо, с множество разрушения, включително и по носещата конструкция, с изцяло разрушени и липсващи покривни конструкции, с разрушени и липсващи електро и ВиК инсталации, тръби и оборудване за топлозахранване. Липсват всички външни и вътрешни дограми. Разрушени са външни и вътрешни мазилки. Разрушени са и липсват вътрешни стени и облицовки, настилки, масивни и метални парапети по вътрешните стълбища. При съпоставка на установеното при огледа със състоянието на сградите, описано в Заповед № РА-20-52/29.11.2018 г. на директор на дирекция „Общински строителен контрол“ експертизата дава категорично заключение, че към момента състоянието на сградите е много влошено, като при всички сгради продължават разрушителните процеси, включително, на конструкцията. Вещото лице счита, че всички процесни сгради са напълно негодни за ползване, предвид множеството разрушения, включително и в носещата конструкция, които предполагат опасност за живота. По отношение на сгради 68134.4338.1797.9, 68134.4338.1797.12, 68134.4338.1797.13 вещото лице дава заключение, че е по-удачно тяхното разрушаване предвид състоянието, в което се намират.

По делото е назначена и допълнителна съдебно-техническа експертиза. Вещото лице дава експертно становище, че процесните сгради не отговарят на конструкция М1 и предвид степента на разрушение на всички процесни сгради към момента на извършения оглед не може да се определи съответната категория.

Изготвена е съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ), по която са представени основно и

допълнително заключение от вещото лице Т.. Експертизата изчислява задълженията по години и по обекти, отделно за земята и за сградите.

Заключенията на експертизите са приети от страните без оспорване и се кредитират от съда като компетентно и безпристрастно изготвени, предвид липсата на данни за обратното и професионалната квалификация на експертите. Същите ще бъдат обсъдени по-долу при формиране на правните изводи на съда.

При така изложената фактическа обстановка, съдът приема от правна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата изхожда от надлежна страна - адресат на оспорения РА, имаща право и интерес от обжалване като неблагоприятно засегната от последния, подадена е в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК и след оспорване по административен ред като задължителна процесуална предпоставка. Следователно жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По същество на спора:

По компетентността на издателя на акта, спазване на формата и процесуалните правила при издаването му:

Ревизията е извършена и РА е издаден от оправомощени органи по приходите по смисъла на чл. 4, ал. 1 - 5 от ЗМДТ - служители на общинската администрация, заемащи посочени в издадената от кмета на Столична [община] № СОА23-РД09-2483/17.11.2023 г. длъжности, на основание чл. 44, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация ЗМСМА, във връзка с чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), натоварени с властнически правомощия по установяване, обезпечаване, събиране и контрол по вземанията за местни данъци, местни такси за битови отпадъци и такса за технически услуги, в рамките на техните законови правомощия. РА е издаден от възложителя на ревизията, който е надлежно оправомощен от директора на дирекция „Общински приходи“, изпълняващ функциите на директор на ТД на НАП съгласно чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ, и от ръководителя на ревизията, определен със ЗВР. Следователно РА е издаден от материално и териториално компетентен орган.

При издаването на РА са спазени предписаните от закона форма и съдържание, като не са налице допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до неговата незаконосъобразност на самостоятелно основание. Предприетите от приходните органи процесуални действия са извършени по реда на ДОПК, като е спазен принципът на служебно начало при установяване на фактите и обстоятелствата от значение за законосъобразно определяне на задълженията на ревизираното лице. Доказателствата са събрани по предвидените в ДОПК способи. Към административната преписка са приобщени всички събрани документи и справки, получени от съответните отдели към дирекция „Общински приходи“, както и от Столичен инспекторат при СО, които са относими към данъчното облагане на дружеството във връзка с ревизираните имоти.

По приложението на материалния закон:

Установените с РА задължения за ДНИ за парцел с ид. 68134.4338.1797 не са предмет на спор между страните.

В настоящия случай предмет на спор е облагането с ДНИ по реда на ЗМДТ и дължимостта на ТБО по същия закон за шест сгради, собственост на „Рубикон Проджект“ ЕООД - с ид. № 68134.4338.1797.1, № 68134.4338.1797.2, № 68134.4338.1797.9, № 68134.4338.1797.11, № 68134.4338.1797.12 и № 68134.4338.1797.13 по КККР. Не е спорно, че всички, с изключение на сграда с ид. № 68134.4338.1797.11, са декларирани от жалбоподателя в срока по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ. С подадената декларация от представител на жалбоподателя същите са декларирани като паянтови, построени през 1954 г. Безспорно е също така, че не са подавани декларации по чл. 16 от ЗМДТ за промяна на обстоятелствата във връзка с облагането им по този закон.

Спорът между страните е правен и е свързан с тълкуването на чл. 16 от ЗМДТ, като се състои в това дали нормата на чл. 16, ал. 2 от ЗМДТ се прилага автоматично от данъчните органи на общината, без да е необходимо подаване на декларация от данъчно задълженото лице по ал. 1

от същия член. В тази връзка жалбоподателят твърди, че нейното подаване не е правопораждащ факт относно отпадането на данъчните задължения, че дължимостта на данъка и неговото отпадане е по силата на закона независимо от изпълнението на административното задължение да се декларира имот или неговото разрушаване.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ, с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

Нормата на чл. 16, ал. 1 и ал. 2 от ЗМДТ дава възможност при частично или пълно унищожаване на сгради облагането с ДНИ за този обект да се прекрати, при условие че данъчно задълженото лице, т.е. собственикът на имота, уведоми за това общината по местонахождението на имота по реда и срока по чл. 14, ал. 1 от с.з. Единствено при наличие на подадена декларация, в която собственикът на имота уведоми органа по приходите за настъпили обстоятелства, касаещи недвижимостта, последният е длъжен да ги съобрази. На данъчно задълженото лице - собственик на подлежащ на облагане имот е интересът, правото и задължението да декларира по надлежния ред унищожаването - пълно или частично, на сградата, ако и когато се е случило, за да може да черпи права от този релевантен за данъчното задължение факт, вкл. и да не бъде определян ДНИ за тези обекти.

При липса по делото на доказателства за изпълнение на хипотезата на чл. 16, ал. 1 ЗМДТ няма основание, което да изключи дължимостта на данъка за посочените шест недвижими имота.

Аналогични са изводите и по отношение на таксата за битови отпадъци. Неизпълнението на законовото задължение за деклариране, съчетано с принципа на служебно определяне на размера на таксата за битови отпадъци, преклудира възможността да се търси ревизиране на таксата чрез нейната отмяна. Към процесните периоди, за които са определени такси за битови отпадъци – от 2019 г. до 2023 г., за собственика не е възникнало правото на освобождаване от начисляването и заплащането им поради унищожаване на имотите, тъй като това обстоятелство не е доведено до знанието на административния орган, чрез подаване на нарочна декларация по чл. 16, ал. 1, вр. чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ, а органът по приходите няма задължение служебно да извършва всяка година проверка дали имотът съществува или не, както и дали има промяна в състоянието му, която е от значение за определяне на ДНИ и ТБО. Задълженията се определят по подадена от собственика декларация и при липса на допълнително наведени обстоятелства и факти пред административния орган по съответния ред, няма как да се претендира от него да извърши действия, за които не е сезиран.

Не следва да се приема за изпълнение на чл. 16, ал. 1 и 2 от ЗМДТ обстоятелството, че е издадена Заповед № РА-20-52/29.11.2018 г. на директор на дирекция „Общински строителен контрол“, с която са направени констатации относно физическото състояние на сградите. За да се приложи тази разпоредба, е необходимо да бъде уведомена общината от собственика на имота, а не от друг орган и то по точно определен в нормата ред - с подаване на декларация по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ.

Неотнормирано към спора е също така, че тези обстоятелства са констатирани в хода на друго ревизионно производство по отношение на друго юридическо лице, което е предходен собственик на имотите. Издаденият в тази връзка РА е отделен административен акт, чиято законосъобразност не е предмет на настоящото съдебно производство и съответно от неговите мотиви не могат да бъдат правени изводи по отношение на облагането на имотите, собственост на „Рубикон Проджект“ ЕООД.

Относно установената със заключението на СТЕ негодност за ползване на сградите поради частичното им разрушаване следва да се отбележи, че ДНИ е длъжим от собственика независимо от фактическото използване на имота - чл. 13 от ЗМДТ. Последното е от значение за дължимостта на ТБО, но и в този случай за освобождаване от такси следва предварително да се

декларира, че имотът няма да се ползва през съответния данъчен период, по аргумент от чл. 71, т. 2 от ЗМДТ, съгласно който не се събират такси за услугата по чл. 62, т. 1 и дейността по третиране на битовите отпадъци - част от услугата по чл. 66, ал. 1, т. 2, когато имотът е незастроен или не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец и ред, определени с наредбата по чл. 9, от задълженото лице до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота.

Съгласно писмо от кмета на район О. К. вх. № СФД24-ВК08-644/1/21.06.2024 г. е извършена проверка на място на ПИ 68134.4338.1797 на 06.06.2024 г. и в табличен вид е описана конструкцията на сградите:

- Сграда с идентификатор 68134.4338.1797.1 - на 4-ри етажа, застроена площ 1843 кв. м., с предназначение: Сграда за научна и проектантска дейност, е масивна без /дървен гредоред/ или с частични стоманобетонни елементи /гредоред и бетон/ или от сглобяеми плоскости /бунгала/ - М1;

- Сграда с идентификатор 68134.4338.1797.2 - на 4-ри етажа, застроена площ 1874 кв. м., с предназначение: Сграда за научна и проектантска дейност, е масивна без /дървен гредоред/ или с частични стоманобетонни елементи /гредоред и бетон/ или от сглобяеми плоскости /бунгала/ - М1;

- Полуподземна сграда с Идентификатор 68134.4338.1797.11 - площ 587 кв. м., свързана със сутерена на четириетажната сграда с Идентификатор 68134.4338.1797.2, с предназначение: Друг вид производствена, складова, инфраструктурна сграда, е масивна без /дървен гредоред/ или с частични стоманобетонни елементи /гредоред и бетон/ или от сглобяеми плоскости /бунгала/ - М1.

Съгласно Удостоверение № 22 от СО - Район „О. купел“, за сграда с идентификатор 68134.4338.1797.11 не е установено наличие на констативен протокол по ЗТСУ, удостоверяващ, че сградите са завършени в груб строеж, или разрешение за ползване, издадено от ДНСК. Същата не е декларирана в декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх. № [ЕГН]/12.03.2014 г. Тя представлява подземен гараж и органите по приходите включват същата при облагането за процесните години.

- Сграда с Идентификатор 68134.4338.1797.9 - площ 36 кв. м., с предназначение: Друг вид производствена, складова, инфраструктурна сграда, е масивна без /дървен гредоред/ или с частични стоманобетонни елементи /гредоред и бетон/ или от сглобяеми плоскости /бунгала/ - М1;

- Сграда с Идентификатор 68134.4338.1797.12 - площ 260 кв. м., с предназначение: Сграда за научна и проектантска дейност, е масивна без /дървен гредоред/ или с частични стоманобетонни елементи /гредоред и бетон/ или от сглобяеми плоскости /бунгала/ - М1;

- Сграда с Идентификатор 68134.4338.1797.13 - площ 144 кв. м., с предназначение: Сграда за научна и проектантска дейност, е масивна без /дървен гредоред/ или с частични стоманобетонни елементи /гредоред и бетон/ или от сглобяеми плоскости /бунгала/ - М1.

Всички сгради, построени през 1954 г. и пристроявани през 1990 г., в комплекса са необитаеми, без външни и вътрешни дограми, без вътрешни инсталации.

Установено е, че за сградите в груб строеж не е наличен констативен протокол по чл.181, ал.2 от ЗУТ или разрешение за ползване, издадено от ДНСК или тези сгради към момента на проверката са на етап „преди груб строеж“.

Коефициентите, приложени за определяне на данъчната оценка за сградите, са на база на данните, посочени от „Рубикон Проджект“ ЕООД в декларация по чл.14 от ЗМДТ вх. № [ЕГН]/12.03.2014 г., с изключение на коефициента за вида конструкция, който е на база на посоченото в писмо от кмета на район О. К. вх. № СФД24-ВК08-644/1/21.06.2024 г.

Съгласно писмо от район „О. К.“ вх. № СФД24-ВК08-544/1/29.05.2024 г., поземления имот, собственост на „Рубикон Проджект“ ЕООД, попада в Трета зона, спрямо строителните граници на населеното място.

Изчисленията за посочените сгради в ревизионния акт са извършени при вид конструкция М1,

съгласно посоченото писмо от кмета на район "О. К." вх. № СФД24-ВК08- 644/1/21.06.2024 г. Настоящият съдебен състав намира това за правилно и обосновано предвид липсата на доказване от страна на дружеството жалбоподател, че декларираните сгради отговарят на изискванията да бъдат категоризирани като паянтови. Последното не се установява и въз основа на поисканата от жалбоподателя допълнителна задача на СТЕ, съгласно която следва вещото лице да отговори дали процесните сгради отговарят на конструкция М1 съгласно чл. 5, ал. 2 от Приложение № 2 към ЗМДТ. Експертът е посочил, че сградите не отговарят на конструкция М1 към момента, а предвид степента на разрушение към момента на извършване на оглед не може да се определи съответната категория поради липсата на проектна документация по част конструктивна за сградите. Тъй като предмет на доказване е фактическото състояние на материални обекти към минал момент и предвид невъзможността същото да бъде установено чрез експертното заключение, следва да се вземе предвид при категоризиране на сградите установеното от органите на общината, извършили проверка и оглед на място през 2024 г., което е документирано в писмо вх. № СФД24-ВК08-644/1/21.06.2024 г. на кмета на район „О. К.“. Съгласно същото всички сгради са с конструкция М1. Освен това, макар и да са полуразрушени, експерт с необходимата квалификация би следвало да може да категоризира обектите с оглед наличната конструкция, която видно от приложените снимки е частично запазена. По тези причини съдът не кредитира допълнителното заключение на вещото лице като необосновано и немотивирано. Същото освен това противоречи на основното заключение, в което е направен анализ на всяка сграда поотделно и е посочено следното:

- за сграда с идентификатор 8134.4338,1797.9 - едноетажна, с масивна конструкция със стени от тухлен зид и бетонова плоча;
- сграда с идентификатор 68134.4338.1797.2 - със стоманобетонена носеща конструкция със стени от тухлен зид;
- сграда с идентификатор 68134.4338.1797.11 - съгласно Заповед № РА-20-52/29.11.2018 г. и представена документация е с предназначение подземен гараж, строен през 1954 г. Същият е монолитна стоманобетонна конструкция, в лошо експлоатационно състояние – полуразрушен;
- сграда с идентификатор 68134.4338.1797.1 - конструкцията е масивна, с носещи стоманобетонни елементи - греди, плочи и колони и стени от тухлен зид. Покривната конструкция е била дървена с керемиди;
- сграда с идентификатор 68134.4338.1797.12 - с монолитна стоманобетонна конструкция, строена през 1954 г., с тухлени стени и четирикатен покрив, дървена конструкция и керемиди;
- сграда с идентификатор 68134.4338.1797.13 - построена е през 1954 г., конструкцията е масивна със стени от тухлен зид и покрив тип „плосък“.

Видно е, че експертът Т. е установил, че всички сгради са с масивна стоманобетонна конструкция и/или тухлени зидове, което само по себе си изключва същите да са с паянтова конструкция с оглед категоризацията в Таблица № 1 към Приложение № 2 от Заключителните разпоредби на ЗМДТ.

По отношение на имот с индикатор 68134.4338.1797.11 с удостоверение № 22 е констатирано, че от район „О. купел“ не е установено наличието на констативен протокол по ЗТСУ, удостоверяващ, че сградите са завършени в груб строеж, или разрешение за ползване, издадено от ДНСК по смисъла на чл.158 от ЗТСУ. Предвид годината на построяване на сградата същата не попада в приложното поле на ЗУТ и ЗТСУ, поради което не са относими разпоредбите относно въвеждане в експлоатация с посочените документи. По същата причина сградата не е новопостроена и по отношение на нея не се прилага чл. 15 от ЗМДТ.

На основание чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ, за новопостроени сгради, данък се дължи от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени и чиято завършеност се удостоверява с удостоверение за въвеждане в експлоатация. Предвид това че всички сгради са декларирани като построени през 1954 г., същите не са новопостроени.

Законодателят в чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ изчерпателно е регламентирал обектите на облагане с ДНИ – земите, сградите, самостоятелните обекти в сградите, както и поземлените имоти,

разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. В ЗМДТ липсва легална дефиниция на понятието „сгради“ по смисъла на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ. В разпоредбите на § 5, т. 29 и т. 30 от ДР на ЗУТ е дадено легално определение на понятията „жилищна сграда“ и „сграда със смесено предназначение“. От съдържанието на разпоредбите на чл. 181, ал. 2 и ал. 3 ЗУТ се извлича, че след завършване на грубия строеж, установено с протокол на общинската (районната) администрация, възниква сградата като самостоятелен обект на прехвърлителна сделка. Съгласно легалната дефиниция на понятието „груб строеж“, дадено с § 5 т. 46 от ДР на ЗУТ, се касае до „сграда или постройка, на която са изпълнени ограждащите стени и покривът, без или със различна степен на изпълнени довършителни работи“. Според легалната дефиниция на § 1, т. 16 от Закон за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР), "сграда" или "постройка" е самостоятелен строеж на основното или на допълващото застрояване по Закона за устройство на територията, трайно прикрепен към земята, с отделени от външната среда организирани вътрешни пространства и с функционално предназначение съгласно класификатора, определен с наредбата по чл. 31. Предвид цитираните легални дефиниции се установява сходство по отношение на изискването, за да бъде сградата, строежът да отделя пространство от външната среда.

С оглед на изложеното в случая следва да се отговори на въпроса дали имот с индикатор 68134.4338.1797.11 е завършен на етап груб строеж според дефиницията - да има ограждащи стени и покрив. Съгласно Заповед № РА-20-52/29.11.2018 г. и представена документация същият е с предназначение подземен гараж, строен през 1954 г., с монолитна стоманобетонна конструкция, към момента на изготвяне на СТЕ е в лошо експлоатационно състояние – полупоразрушен. Обстоятелството, че към момента сградата е почти разрушена, без покрив, опасна и негодна за ползване по предназначение само по себе си не доказва, че същата не е завършена до етап груб строеж. Обстоятелството, че е налична документация за построяване на сградата през 1954 г., останките от стоманобетонна конструкция и напредналите процеси на разруха са индикация в обратния смисъл – че сградата е довършена поне на етап груб строеж, но не е поддържана и към момента е полупоразрушена. Поради периода на построяване – преди приемане на ЗТСУ и ЗУТ, за същата не са налични документи за въвеждане в експлоатация. Изложеното води до извод, че не е оборена констатацията на органите по приходите, че процесната сграда представлява облагаем обект, тъй като е била завършена до етап груб строеж. Както се посочи по-горе, задължение на данъчно задължения субект е да декларира промяна в обстоятелствата, които са от значение за данъчното облагане, включително унищожаване на обект. Недопустимо е ревизираното лице да черпи права от собственото си неправомерно поведение.

С тези мотиви съдът намира за правилни изводите на органите по приходите по отношение на облагаемостта на процесните шест сгради.

По отношение на конкретния размер на определения с РА ДНИ:

С РА е изчислена данъчната оценка на обектите съгласно декларираните от дружеството данни, с изключение на конструкцията, както беше посочено по-горе.

От представените по делото заключения на ССЧЕ – основно и допълнително, се установява, че за всички периоди от 2019 г. до 2023 г. ДНИ за земята, което не е спорно между страните, е в размер на 5 320,13 лв., а общо за сградите за същия период, като се вземат предвид шестте спорни сгради, дължимият ДНИ е в размер на 5 117,26 лв. за всяка от годините, колкото е определено с РА. Ако се изключи сградата с ид. 68134.4338.1797.11, за която е спорно дали е въведена в експлоатация, дължимият данък за всяка от годините за останалите пет сгради общо е в размер на 4 964.95 лв.

Предмет на спор е единствено коефициент за индивидуални характеристики, като жалбоподателят счита, че в случая предвид лошото състояние на имотите следва да бъде

приложен коефициент 0,40. Експертизата е установила, че в таблицата в РА, изследваща съпоставката между данъчна оценка и отчетна стойност, неправилно е посочен $K_x = 0.95$, вместо $K_x = 0,40$, за сгради с ид. 68134.4338.1797.9, 68134.4338.1797.12 и 68134.4338.1797.13, предмет на спор. Следователно за всички сгради органите по приходите са приложили коефициент за индивидуални характеристики в размер на 0,40, който съответства на влошеното физическо състояние на сградите и няма основания за корекция по този критерий.

В заключение настоящият състав намира, че е законосъобразно определен ДНИ за процесните шест сгради. При липсата на спор, че декларация за промяна на обстоятелства не е подадена от жалбоподателя, неоснователни са твърденията му, че неправилно е изчислен размерът на дължимия данък, като не е съобразено обстоятелството за частично унищожаване на сградите - обект на данъчно задължение. Компетентният орган, въз основа на последно декларираните данни за имотите - собственост на дружеството, законосъобразно е определил дължимия размер. Данъкът за недвижими имоти е публично задължение, чийто размер се определя на основата на разписаните в закона и наредбата на общинския съвет норми. Задължение на собствениците на недвижими имоти е да декларират всяка промяна в обстоятелствата, когато такава настъпи, предвид разпоредбите на чл. 14 и сл. от ЗМДТ. Неизпълнението на законното задължение за деклариране, съчетано с принципа на служебно определяне на размера на данъка, преклудира възможността дружеството да търси частично ревизиране на ДНИ чрез неговото намаляване в хипотезата на чл. 16 от ЗМДТ.

Относно ТБО:

На основание чл. 64, ал. 1 от ЗМДТ, таксата по чл. 62 се заплаща от лицата по чл. 11 за имотите на територията на общината. На основание чл. 69, ал. 2 от ЗМДТ, Общината уведомява лицата по чл. 64 за дължимите от тях такси за съответния период общо и по видове услуги по чл. 62, както и за сроковете за плащане. Съгласно чл. 62 от ЗМДТ, таксата за битови отпадъци се заплаща за извършваните от общината услуги по: 1. събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране; 2. третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации; 3. поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината. На основание чл. 63, ал. 1 и 2 от ЗМДТ, такса за битови отпадъци се заплаща за извършвани от общината услуги по чл. 62 на територията на общината. Видът на предлаганите услуги по чл. 62 на територията на общината, както и честотата на събиране и транспортиране на битовите отпадъци се определят със заповед на кмета на общината и се обявяват публично до 31 октомври на предходната година.

Съгласно чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ (ред. ДВ. бр.98 от 27 Ноември 2018 г. и ДВ. бр.14 от 17 Февруари 2021 г.), дейностите по предоставяне на услугите по чл. 62 включват:

1. събиране на битовите отпадъци и транспортирането им до инсталации и съоръжения за третирането им, както и осигуряване на съдове за събиране на битовите отпадъци, с изключение на разделното събиране, предварителното съхраняване и транспортирането на битовите отпадъци, попадащи в управлението на масово разпространени отпадъци по Закона за управление на отпадъците - за услугата по чл. 62, т. 1;
2. третиране на битови отпадъци, необхванати в управлението на масово разпространените отпадъци, както и проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци и/или други инсталации или съоръжения за оползотворяване и/или обезвреждане на битови отпадъци - за услугата по чл. 62, т. 2;
3. поддържане на чистотата на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места и селищните образувания в общината, предназначени за обществено ползване - за услугата по чл. 62, т. 3.

С оглед горецитираната нормативна уредба дейностите, за които се дължи ТБО, са събиране и транспортиране на битови отпадъци; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; поддържане на чистотата на териториите, предназначени за обществено ползване. За всяка услуга размерът на таксата се определя по реда на чл. 66, ал. 2 - 13 поотделно с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка. За [населено място],

Столична община това е Столичен общински съвет (СОС). По делото са приобщени решения на СОС, с които се одобрява план-сметка за извършването на тези услуги и районите на предоставянето им за всяка година. За 2019 г. с Решение № 857 от 20.12.2018 г. на СОС е определен размер от 10,00 ‰ за такса битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятия, от които 3,60 ‰ за сметосъбиране и сметоизвозване, 2,40 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и 4,00 ‰ за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. За 2020 г. с Решение № 52 от 30.10.2019 г. на СОС за нежилищни имоти на предприятия е определена такса в размер на 10 ‰, от които 3,20 ‰ за сметосъбиране и сметоизвозване, 2,80 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и 4,00 ‰ за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. За 2021 г. с Решение № 626 от 17.12.2020 г. за нежилищни имоти на предприятия е определена такса в размер на 10,00 ‰, от които 3,30 ‰ за сметосъбиране и сметоизвозване, 2,40 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и 4,30 ‰ за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. За 2022 г. с Решение № 809 от 16.12.2021 г. на СОС за нежилищни имоти на предприятия е определена такса от 10,00 ‰, от които 3,10 ‰ за сметосъбиране и сметоизвозване, 2,60 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и 4,30 ‰ за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. За 2023 г. с Решение № 929 от 15.12.2022 г. за нежилищни имоти на предприятия е определена такса от 10,00 ‰, от които 3,10 ‰ за сметосъбиране и сметоизвозване, 2,60 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и 4,30 ‰ за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване.

В случая са определени границите, в които се извършва организирано сметосъбиране и извозване, обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в район „О. купел“ със заповеди № СОА18-РД09-1207/30.10.2018 г., № СОА19-РД09-1487/31.10.2019 г., № СОА20-РД09-2731/30.10.2020 г., № СОА21-РД09-1434/29.10.2021 г., № СОА22-РД09-1884/29.10.2023 г. на кмета на Столична община, в които изрично е включен [улица]в[жк], където се намират процесните имоти.

Поради възмездния характер на таксите за битови отпадъци дължимостта им е обусловена от реалното предоставяне на услугите и не е достатъчно да бъде издадена заповед на кмета, съответно прието решение на общинския съвет, за да се приемат за престирани те от страна на общината. В тази връзка следва да се посочи, че ответникът по делото носи доказателствената тежест да докаже чрез пълно и главно доказване, че в районите, където се намират процесните имоти, са извършвани услугите, за които се претендира такса за битови отпадъци. Горното се извлича от тълкуването на чл. 63 от ЗМДТ, съгласно която разпоредба такса за битови отпадъци се заплаща за извършвани от общината услуги по чл. 62 на територията на общината.

Поради горното, за да е дължима таксата за битови отпадъци за услугите по чл. 62 от ЗМДТ, освен наличието на правна връзка между недвижимите имоти и правния субект по смисъла на чл. 11 от ЗМДТ е необходимо, на първо място, да е налице заповед по чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ, в която да са посочени районите и видът на услугите по чл. 62 от ЗМДТ, които се предоставят (каквато по делото е налична за всяка от процесните години); следва да се установи, че декларираните имоти, за които ТБО е начислена, попадат в териториалния обхват на определените със заповедите райони; и на последно място - по аргумент от чл. 71 от ЗМДТ следва да се установи, че услугите по събиране и транспортиране на битови отпадъци са реално извършвани от общината, както и че тя разполага с депо или друго съоръжение за обезвреждане на битовите отпадъци.

Горното се извлича от разпоредбата на чл. 71, т. 1 от ЗМДТ (ред. след ДВ. бр.98 от 27 Ноември 2018 г.), в която изрично е предвидено, че не се събира такса за дейността по сметосъбиране и сметоизвозване и дейността по третиране на битовите отпадъци - част от услугата по чл. 66, ал. 1, т. 2, за имоти, които попадат в райони, в които тези услуги не се предоставят от общината.

Съгласно чл. 71, т. 2 от ЗМДТ, ред. след 27.11.2018 г., не се събира такса за услугата по чл. 62, т. 1 и дейността по третиране на битовите отпадъци - част от услугата по чл. 66, ал. 1, т. 2, когато

имотът е незастроен или не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец и ред, определени с наредбата по чл. 9, от задълженото лице до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота. Следователно освобождава се от такса за посочените услуги собственик на имот, който е незастроен или не се ползва през цялата година, като наред с това в условията на кумулативност е предвидено изискване същият да е подал декларация относно някое от тези обстоятелства. В настоящия случай не се спори, че дружеството жалбоподател не е подало такава декларация. Установява се, че са подадени декларации за 2021 г., 2022 г. и 2023 г. за ползване на един съд за отпадъци с вместимост 1100 л. с периодичност на събиране и извозване един път седмично. Безспорно е, че жалбоподателят не е сключил договор за обслужване с лица, получили регистрационен документ по Закона за управление на отпадъците за събиране и транспортиране на битовите отпадъци до съответните съоръжения и инсталации, който да е декларирал по посочения в чл. 71, т. 3 от ЗМДТ ред.

По делото са представени доказателства, че Столична община има сключени договори с търговски дружества, наети за извършване на услугите по сметосъбиране, сметоизвозване, почистване и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. За райони „В.“ и „О. купел“ е сключен договор № СОА17-ДГ55-167/28.04.2017 г. с Консорциум „С. Юг“ ДЗЗД, със срок на действие от 5 години, и договор № СОА22-ДГ55-546 от 02.09.2022 г. с Консорциум „Еко С. Груп“ ДЗЗД, със срок на действие от 5 години. В Приложение № 1 от 2021 г. са разписани включените дейности, периодичността на изпълнението и графика им. Относно направените разходи по посочените договори за услугите по сметосъбиране, сметоизвозване, почистване и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване са представени хронологични оборотни ведомости, от които са видни счетоводни записвания за разплащане по издадени фактури от „С. Юг“ за 2019 г., 2020 г. и 2021 г., които са с подпис и печат на длъжностно лице от Дирекция „Финанси“ в Столична община, както и за 2023 г. с данни за плащане на фактури, издадени от „К. Еко С. Груп“. Представени са фактури, издадени от „С. Юг“ ДЗЗД, актове за установяване на извършени и подлежащи на заплащане видове работи за месеца с разписание на включените дейности по вид и количество за район „О. купел“, както и обобщен констативен протокол и ежедневни констативни протоколи, подписани от инспектор за месец май 2019 г. и 2020 г., за месец януари 2021 г., за месец февруари 2022 г., както и фактура, издадена от „Консорциум Еко С. Груп“ ДЗЗД, ведно с актове за установяване на извършени и подлежащи на заплащане видове работи за месеца с разписание на включените дейности по вид и количество за район „О. купел“, както и констативен протокол за изпълнени дейности, ежедневни констативни протоколи, подписани от инспектор за месец февруари 2023 г. Следователно е доказано реалното предоставяне на услугата по събиране и транспортиране на битови отпадъци от територията на Столична община и конкретно от района, в който се намират процесните имоти.

По делото са представени доказателства относно наличието на депо, което ползва Столична община за обезвреждане на БО, като е представен договор от 08.08.2012 г., сключен с „Чистота Искър“ ЕООД, с предмет експлоатация, поддръжка, мониторинг, рекултивация и следексплоатационни грижи на депо за опасни отпадъци „С.“; обезвреждане на битови отпадъци и оползотворяване на фракции, ведно с приложени споразумения за допълване на договора с дейности по управление и поддържане на депа за неопасни отпадъци – „площадка С.“ и „Д. Б.“, за изменение на договорената цена и за удължаване на срока на договора. Представен е още договор от 04.07.2019 г. за проектиране и изграждане на сметоразтоварище – [населено място], ведно с допълнителни споразумения. Относно плащане от Столична община на услугата са представени хронологични оборотни ведомости с отразени плащания по фактури, издадени от „Чистота Искър“ ЕАД и „Софекострой“ ЕАД, ведно с месечен акт с отразени извършени дейности по вид и количество за отделни месеци от 2019 г., 2020 г., 2021 г. и за 2022 г. – само обратна ведомост с отразени движения по фактури, издадени от „Софекострой“ за обезвреждане чрез депониране на отпадъци. Следователно е доказано реалното предоставяне на услугата по третиране и обезвреждане на битови отпадъци от територията на Столична община и конкретно

от района, в който се намират процесните имоти.

Относно услугите по поддържане на чистотата в териториите за обществено ползване не се предвижда хипотеза, в която такси за същите не се дължат. Следователно дължимостта им е обвързана със самото местоположение на обекта на облагане на територията на Столична община, която изрично не е изключена с приетата план-сметка от предоставяне на услугите. Услугата по почистване и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване има за цел да гарантира приети от държавата и обществото стандарти на чистота в териториите за обществено ползване, необходими за съвместното съжителство в рамките на съответната територия. Тя включва поддържане на чистотата на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места и селищните образувания в общината, предназначени за обществено ползване. Таксата се дължи за извършване на дейности на териториите за обществено ползване в съответния район от населеното място, а не конкретно на територията на имота или в непосредствена близост до него. Предпоставките за дължимост на таксата са: правният субект да има качеството на лице по чл. 64, ал. 1 ЗМДТ; общинският съвет да е определил размера на таксата за услугата; територията да е включена в заповед на кмета, с която са определени районите, в които се предоставя услугата. Безспорно като собственик на процесния недвижим имот дружеството жалбоподател отговаря на първото условие. Изпълнено е и условието за приети решения на СОС за определяне размера на таксата за тази услуга и заповеди на кмета на Столична община, с които е определено, че на територията, на която се намират имотите, се предоставят услугите по чл. 62, т. 3 от ЗМДТ.

В допълнение следва да се посочи, че с оглед действащата към спорния период нормативна уредба (конкретно чл. 71 от ЗМДТ) дължимостта на таксата за услугите по третиране и обезвреждане на отпадъци в депа или други съоръжения и за поддържане на чистотата в териториите за обществено ползване не са свързани с обслужване на конкретни недвижими имоти, както с ползването или не на двете услуги. Самият факт на притежаван обект на облагане на територията на Столична община, на която е прието със заповед на кмета да се предоставят тези услуги е достатъчен, за да обуслови дължимостта на таксата за тези услуги. В настоящия случай са представени и доказателства за реалното им предоставяне от Столична община, във връзка с което са сключени договори с изпълнители и са извършени разходи по издадени от последните фактури.

Предвид всичко гореизложено се установява, че правилно и законосъобразно са установени задължения на жалбоподателя за ДНИ и ТБО за посочените шест сгради, липсват основания за освобождаване от облагане, като наред с това от представеното по дело заключение на ССЧЕ се установи, че задълженията са правилно изчислени от органите по приходите с оглед данъчната основа на имотите и приетите решения на СОС за определяне на дължимата такса по чл. 62 и сл. от ЗМДТ.

С тези мотиви съдът намира РА за законосъобразен, поради което жалбата срещу него като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото на ответника се следват направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. чл. 161, ал. 1, изр. второ от ДОПК, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, в размер на 300,00 (триста) лева или 153,40 евро.

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София - град, III отделение, 70-състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Рубикон Проджект“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], срещу Ревизионен акт № СФД24-РД77-91 от 27.09.2024 г., издаден от органи по приходите в дирекция „Общински приходи“ при Столична община, потвърден с Решение № СОА25-РД28-4 от 03.02.2025 г. на кмета на Столична община.

ОСЪЖДА „Рубикон Проджект“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], да заплати на Столична община разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 300,00 (триста) лева или 153,40 евро.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: